

שלומית בן דוד

שלומית היא אשתו של רס"ן במיל' עמישר בן דוד ז"ל, בן 43 במותו. עמישר, מפקד חפ"ק, עוצבת הקומנדו, נפל בקרב בדרום רצועת עזה והותיר אחריו את רעייתו שלומית ואת חמשת ילדיהם. הוא החלל השמונה-עשרה במספר מהמכינה הקדם צבאית "בני דוד" בעלי.

הוריו של עמישר, פרופ' חיים בן דוד ורעייתו חנה, העניקו לו את שמו, כפי שסיפר אביו, "כי בשביעי בפסח שבו נולד, עם ישראל שר את שירת הים". עמישר, השני משבעה אחים, גדל ביישוב קשת בגולן והתחנך בישיבה התיכונית חיספין. כשבגר התגורר עם אשתו וילדיו בעלי ועבד כמחנך במרכז הטכנולוגי התורני במושב נחלים. בנוסף לעבודתו התנדב כנהג אמבולנס והיה ראש צוות המד"א של היישוב עלי. בעברו שימש שש שנים כמנהל אדמיניסטרטיבי ומורה לאזרחות בתיכון לנוער נושר "צור ישראל" במטה בנימין, שם דירבן, כיוון ותמך במאות תלמידים, המעידים כי שינה את מסלול חייהם. בשמונה שנות עבודתו כמחנך בנחלים, בית ספר מקצועי המשמש כפנימייה, נהג להגיע עם אשתו שלומית לעשות שבת עם התלמידים בפנימייה, הזמין אליו הביתה תלמידים לשבת, עזר להם בקניית בגדים וציוד ותמך נפשית בכל נזקק. עמישר הקדיש את חייו לנתינה בלתי פוסקת בכל תחום, ואף תרם כליה לאדם צעיר אותו לא הכיר.

עמישר גויס למילואים בשמחת תורה לאחר המתקפה, ושירת בחזית, תחילה בהגנה על יישובי העוטף ובהמשך בראש התמרון הקרקעי, עד לנפילתו בכ"ח באדר א', התשפ"ד (8 במרץ 2024).

תת אלוף בני בן ארי ספד לו, "העוצבה זכתה בך עוד מימי הקמתה. אנחנו ביחד כבר שנים, אתה תמיד היית שם. היית כל הטוב שאפשר לבקש. איש ארץ ישראל היפה. גיבור היית וכגיבור נפלת בקרב."

ועדת הפרס מצאה את שלומית עשת בן דוד ראוייה לפרס כ"ץ, על מופת לערבות הדדית, גבורה ומסירות במלחמת "חרבות ברזל" לשנת התשפ"ד בזכות עמידתה עם עמישר אישה והעמדתם יחד דוגמת מופת של בית לגבורה ולמסירות; בזכות פעילות החסד והחינוך שהיתה שותפה מלאה לה; בזכות היותה קול ברור לחיזוק בתים של שכול ואובדן.

הרב חיים סבתו

הרב שלמה דייכובסקי

פרופ' מנחם בן ששון